

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARI BİRLEŞİN!

İşçi Köylü Kurtuluşu

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

Özel Sayı 131 * MAYIS 2018

Devrim ve Komünizm'in Manifestosudur!

İBRAHİM KAYPAKKAYA

Umudun, Devrimin, Komünist
Güzergahın Kutup Yıldızıdır

İBRAHİM KAYPAKKAYA

Aliboğazından Yükselir
Beşlerin, 12'lerin,
Çiğdem ve Nergis
Yoldaşların Sesi;
Karanlıklar Kızıl Namlularla
Aydınlanacak !

BOYKOT:
Doğruyu Haykırma,
Örgütlenme Cesaretidir!

Katledilişinin 45. Yılında
Şan Olsun
İbrahim Kaypakkaya'ya!

İçindekiler :..... Sayfa 2

Umudun, Devrimin, Komünist Güzergahın Kutup Yıldızıdır İBRAHİM KAYPAKKAYA :.....Sayfa 3

Aliboğazından Yükselir Beşlerin, 12'lerin, Çiğdem ve Nergis Yoldaşların Sesi;
Karanlıklar Kızıl Namlularla Aydınlanacak! :.....Sayfa 7

BOYKOT: Doğruyu haykırma, örgütleme Cesaretidir! :.....Sayfa 10

Katledilişin 45. yılında Şan Olsun İbrahim Kaypakkaya'ya! :.....Sayfa 14

İşçi Köylü Kurtuluşu'nu Oku, Okut!

UMUDUN, DEVRİMİN, KOMÜNİST GÜZERGAHIN KUTUP YILDIZIDIR İBRAHİM KAYPAKKAYA!

*“Yaşama zamanını geciktirenler, nehrin
öbür yakasına geçmek için suların akıntısının
bitmesini bekleyenlere benzerler.”*

(Horace Mann)



18 Mayıs 1973'ü hatırlamak-hatırlatmak, unutmamak-unutturmamak, sahiplenmek-sahiplendirmek bir direnme biçimidir. Bu direnme biçimi hiç kuşkusuz genel olarak devrim isteyen geniş halk yığınları, devrimciler, demokratlar ve ilericiler için geçerlidir. Ancak sadece bu tarihsel sınırlanmışlıkla kalmamaktadır. 18 Mayıs 1973 enternasyonal proletarya için, komünistler için bir kimliği, insanlığın tarihsel kurtuluş manifestosunu kıskançlıkla koruma direnişidir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşı 45 yıldır unutmaya- rak direndik, onu kavramaya çalışarak direndik, onun çizgisinde ısrarla kararlılıkla durarak direndik. Kaypakkaya yoldaşı tarihsel bir şahsiyet, bulunduğu dönemle sınırlı bir komünist önder derekesine indirmeye çalışan sıradanlaştırmaya karşı direnerek anımsadık.

Kaypakkaya'nın fikir ve düşüncelerinin, stratejik hattının, temel teorilerinin, yönteminin güncel ve geçerli olduğunu unutmadan direndik.

Kaypakkaya'nın kurduğu ve armağan ettiği enternasyonal proletaryanın Türkiye kolu TKP/ML 46 yıldır ideolojik duruşundan, tarihsel sorumluluğundan, esen tasfiyeci-reformist-revizyonist rüzgarlara rağmen çizgisinden uzaklaşmamasını bu direniş manifestosundan almıştır. Kaypakkaya yoldaşı parçalara ayırmadan, onun bütünlüğünü bozmadan, “revizyonizmin lekelerinden arındırarak herkesin gözü önünde diktiği kıvılcık bayrağı” azimle ve yüzlerce şehidin canı pahasına sahiplenerek taşımaktan geri durmayan yaklaşımı bu bilinç ve kavrayışından gelmektedir.

Yoldaşlar,

Kaypakkaya “bir kere sınırı aşan için sınır yoktur” sözünün en ideal sembolüdür. O devrimci teori ve devrimci pratiği Komünist çizgide örgütlerken sınırları, kalıpları, dogmaları, ürkeklikleri, yetersizlikleri paramparça etmeyi başarmıştır. O tüm ilerici, devrimci, aydın kesimleri peşinde sürükleyen Kemalist ideolojinin canına ot tıkarken ve bir daha gericiliğini devrimci ve komünist çizgiye bulaştırma olanağına kavuşamayacak kadar açık ve seçik koyarken bu sınırsızlığı ve gerçeğe ve doğruya ulaşmadaki azminden beslenmiştir.

O, Kürt meselesinde sosyal-şovenizmin türlü çeşitli biçimleri “Marksist” teori ile sınıf mücadelesi arenasına sürülmüş ve bu kulvarda yarış halindeyken, Kürt ulusunu ve onun haklarını ve özgürlüğünü savunan, tahlil eden komünist kulvarı adeta tek başına olma pahasına açmıştır. O, 12 Mart'ın ağır baskı ve sindirme politikası ile Devrimci hamleleri felç edecek düzeye getiren koşullarda Halk Savaşı çizgisi doğrultusunda “Küçük gruplar büyük cüretler” şiarıyla gerilla savaşını başlatarak devrimin yolu ve çizgisi noktasında buz kırıcı olmuştur.

O, uluslararası ölçekte revizyonist ile komünist kamplaşma da yolunu, yörüngesini şaşırmanın esas eğilim olduğu, belirsizliğin kol gezdiği koşullarda tereddütsüz Başkan Mao önderliğindeki komünist saflarda kararlı ve kesin bir duruşun adı olmuştur. O, bu saflaşmada Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin yarattığı büyüleyici ve eşsiz etkisi altında kalarak şekillenmiş ve ideolojik duruşunu biçimlendirmiştir.

O, sınıflara ayrılmış toplumsal yapı gerçekliğine denk düşmeyen ve bu sınıfsal temellere dayanan ideolojik-siyasal çizgilerin "kardeşleşmesine" odaklanmış yaklaşıma karşı proletaryanın sınıf çıkarlarından taviz vermeden her türden farklı devrimci sınıfların siyasal çizgisiyle arasına kalın çizgiler çekmeye odaklanmıştır.

O, devrimin örgütlenmesinde reformların sadece kesin ve kararlaştırılmış komünist-devrimci çizginin yan ürünü olabileceğini ortaya koyarak, reformist anlayışlara ağır darbeler indirmiştir.



Yoldaşlar, Türk Kürt ve çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımız,

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın bugün kavranması gereken en önemli özelliği onun ait olduğu sınıfın tarihsel sorumluluğuna olan sıkı ilişkisi ve güçlü bağıdır. O proletaryanın tarihsel sorumluluğuna uygun, ülke koşullarında silahlı mücadele ile şekillenecek bir partiyi örgütlemeyi her şeyden önce ihtiyaç olarak tanımlamış ve onun inşa edilmesi için son nefesine kadar davranmıştır.

Kaypakkaya yoldaş komünist çizginin örgütlenme sürecinde her türden küçük burjuva akımla, orta burjuva reformist ve revizyonist anlayışla keskin bir ideolojik-teorik-politik mücadele ile sınıfsal temele dayanan ayrımları gerçekleştirmiştir. Kaypakkaya'nın ayırt edici özelliklerinden birisi budur.

O sınıfsal temele dayanan yaklaşımlarla ayrımları koymanın, bu bağlamda ideolojik farklılığı belirlemenin zorunlu, kaçınılmaz ve en temel ihtiyaç olduğu üzerinde bir şekillenişe sahiptir. Bu ayrımı yapmaksızın halk kitlelerine kendi çizgisini anlatmanın, onları bu çizgi etrafında örgütlemenin mümkün olmayacağını üst düzeyde bir kavrayışına sahiptir. Sınıfsal ayrımları ve ona dayanan siyasal ayrımları silikleştiren, kendi proleter çizgisini diğer devrimci sınıfların çizgisine tabi kılan yaklaşımları hesapsız, çıkarsız bir şekilde mahkum etmiş ve devrimci mücadelesinin en önemli ayaklarından birisi olarak da bu ayrımların netleştirilmesi üzerine inşa etmiştir. Bugün toplumsal sınıflar arasında ideolojik uzlaşmacılığın, kardeşleşmenin ve hatta aynılaşmanın siyasal-pratik ittifakla bilerek ve kasten karıştırıldığı bir dönemde Kaypakkaya'nın bu net tutumuna daha fazla ihtiyaç vardır.

Kaypakkaya doğru bildiği, savunduğu, çizgisiyle uyumlu olan her şeyi tek başına kalsada hayata geçirmekte kararlılık sembolüdür. O doğru politikayı tespit ettiği, doğru teoriyi açığa çıkardığı noktada ondan asla taviz vermemiştir. O dost güçlerle birlikte yürümek, diğer devrimci sınıflarla ittifak yapmayı doğru olan politikadan vazgeçmek, komünist hattından taviz vermek, devrimci çizgisini aşındırmak olarak görmemiştir. Bu noktada "ne pahasına olursa olsun" taktik politika adı altında ana hattından ve stratejik yönelimi olan kitlelere devrimci politikayı taşımaktan vazgeçmemiş, yönelimini kurban haline getirmemiştir.

O taktik ilişki ve politikanın stratejik hatla ilişkisini diyalektik temelde kurmuştur. Politika belirlerken sürecin esas eğilimlerini, ileri kitlenin hangi ideolojik iklimin altında olduğunu,

ana akım siyasi rüzgarın kitlelerin çelişmesini örtecek şekilde zehirli fikirler oluşturup oluşturmadığına bakarak şekillendirmiştir. O kitlelerin yaratıcı gücüne tam bir inançla yaklaşırken, kendiliğindenliğe kitle kuyrukçuluğuna asla taviz vermemiştir. Kitlelere doğru siyasetin taşınmasına, bu doğru siyasetin mutlaka belirlenmesi gerektiğine odaklanmıştır.

İçinde bulunduğumuz koşullar tamda Kaypakkaya'nın bu ayırt edici cüretine, gerekirse doğruyu savunmak için yalnız kalma cüretini göstermeye ihtiyaç duyulan bir dönemdir.

“Ama”lardan, “fakat”lardan sonra belirlenen politikalarla, tali olanın esas esas olanın tali hale getirildiği bir “zamanın ruhu” vardır. 24 Haziran seçimleri tamda bu cüretten yoksun, “ama”lı ve “fakat”lı cümleler sonrası yanlış politikada demirleyen bir sürecin her türden rengini görmek mümkündür. Faşist Diktatörlüğün siyasal krizden ekonomik krize, varoluşsal krizden bölgesel çapta krize savrulduğu ve tüm baskı aygıtları ile geniş kitlelerin devrimci öfkelerini olabildiğince kazandığı bir zeminde seçimler gerçekleşmektedir.

Rojava'da işgalin, T.Kürdistanında imhanın, tüm ülke sathında en demokratik tepkilerin acımasızca bastırıldığı, meclisin Faşizmin maskesi olma rolünün kaldırıldığı, OHAL ve KHK ile faşist baskının hat safhaya ulaştığı koşullarda, daha güçlü saldırmak daha azgınlaşan politikalara nefes aldırarak için girdiği seçimlerde bu yönelime karşı olabildiğince net, açık ve kitleleri “sandık zaferleri”ne odaklamayan bir siyasal duruşa ihtiyaç vardır. Geniş kitlelerin örgütsüzlük içinde “umudunu” sandıkta çıkacak sonuçlara bağlatan bir siyasal iklim söz konusudur. Bu siyasal iklim zehirlidir, zararlıdır, halkın devrimci çıkarlarına değildir.

Bu iklime bir çok devrimci, demokrat, ilerici hareket objektif olarak katkı sunmaktadır. Hal-ka doğru olanı değil sadece kendi zayıflığından ileri gelen “hayali” sunmaktadır. Bu durum, faşizmin baskısı ve ablukası altında nefes alamaz hale gelen ve çelişkileri gün be gün keskinleşen kitlelerin gerçekle değil, hayallerle oyalanması

demektir. Partimiz önderinden aldığı ilhamla, onun görüşlerine olan ideolojik bağlılıkla bu seçim sürecini karşılamakta ve tüm devrim şekerleriyle bulanmış reformist akımlara, genel sistemiçileştirme iklimine, yoğunlaşmış psikolojik-sosyal-siyasal baskıya rağmen aldığı berrak politik tutumla BOYKOT tavrını kararlı bir şekilde belirlemiştir.

Partimiz doğru bildiği, siyasi çizgisinin emrettiği, belli dönemeçlerde alınacak taktik politik tutumun geleceği kazanmak için atılacak adımlarda ve ideolojik şekillenişte ne kadar önemli olduğu kavrayışıyla hareket etmektedir. Partimiz bu tutumuyla reformcu hayallerle, kitlelere aşılana yanlış umutlarla da arasına kalın çizgiler çekmiştir. Kaypakkaya nasıl ki geleceğin kazanılmasının bugünden başlayarak örgütleneceğini bilince çıkararak bir tutum aldıysa, Partimizde bu tutumun Komünist ruhunu ve şekillenişini sürdürme, ve taşıma iddiasındadır.

Halkımız, Dostlarımız, Kaypakkaya yoldaşın katledilişinin 45. Yılında onun billurlaşmış siyasi çizgisinde ve ideolojik hattında Partimiz kararlı bir şekilde yürümeye devam ediyor. Onun belirlediği hatta Partimiz Komünizm mücadelesine olan şaşmaz inancı ve sadakatiyle şehitler vermeye devam ediyor. Düşmanın silahlı mücadeleye, devrimci hatta, direniş mevzilerine yönelik tasfiyeye karşı yürüttüğü en amansız saldırılarına karşı aynı amansızlıkla karşı durma kararlılığı gösteriyor. Özellikle son süreçte Gerilla mücadelesini imha etmeye çalışan, bu mücadelenin sürdürülemezliğine yönelik yaratmaya çalıştığı güvensizliğe karşı Partimiz ve önderliğindeki Halk ordusu TİKKO, düşmanın sadece hayalleri ile baş başa kalacağını ve kalmaya mahkum olduğunu gösterme azminde ve kararlılığındadır.

23 Nisan günü şehit düşen Gül Kaya (Nergis) ve Hasret Tanrıverdi (Çiğdem) yoldaşlar bu kararlılıkla toprağa düşen son neferlerdir. Onlar Tıpkı önderimiz Kaypakkaya gibi umutsuzluğun, yılgınlığın ve çaresizliğin girdabında değil, bu girdaba karşı umudu, inancı, fedakarlığı, iddiayı kuşanarak devrim akıntısı oluşturmaya odaklanmıştır.

Onlar, Partimizin sağ tasfiyeciliğin tüm yıkıcı, yıpratıcı, iftiracı hezeyanlara karşı çizgisinde ısrarcı olmanın sembolleri olmuştur. Onlar, Kaypakaya'nın hala bir kutup yıldızı gibi parlayan yön göstericiliğine tabi olmuşlardır.



Partimiz Kaypakaya'nın katledilişinin 45. Yılına faşizme karşı daha öfkeli ve kin dolu olma, halkımızı çizgisine daha güçlü ikna etme ve örgütlenme, tüm gerici ablukayı ideolojik ve politik duruşu ile yarma gerekçesi olarak bir kez daha beyan etmektedir.

Karamsarlığı, umutsuzluğu, ablukayı silahlı mücadelenin eleştirel gücü ile karşılamaktadır ve daha güçlü karşılamayı zorunluluk olarak görmektedir. Partimiz Silahlı mücadele içinde inşa ile başlayan o çizgide kesintisiz yürüyüşünü sürdüren ve halen bu çizgide kararlı duran konumlanışını bir kez daha beyan etmektedir. Partimiz devrimci iddiasını, komünist ufku, proletaryanın sınıf çıkarlarını, dostları ile birleşmeyi düşmanlarıyla amansız mücadele içinde olmayı ve gerekliliği ve varlık koşulunu asla silikleştirmeyecek, onun gerçekleşmesi için

tarihsel sorumluluklarına daha fazla yüklenecektir.

Faşist diktatörlüğün ciddi bir siyasi kriz içinde debelendiği ve bu krizini daha büyük saldırılarla bertaraf etmeye çalıştığı koşullarda devrimin gelişme olanaklarının daha fazla olduğunun bilincindedir. Böylesi dönemlerde sistem içi beklentilerle, kısıntılarla ve göstermelik düzeltmelerle halkımızın kaybedecek vakti yoktur. Çelişkiler ve gelişmeler daha net bir duruşu, daha kararlı bir konumlanışı ve gerçeklere daha sıkı sarılmayı zorunlu kılmaktadır.

Sokaklarda barikatlarla direnen, fabrikalarda grev halaylarına duran, anfilerde okullarda gençliğin öfkelerini örgütleyen, tarlalarda kinini bileyen, dağ başlarında umudu büyüyenlere rehberdir Kaypakaya yoldaş.

O ihtilalci-komünist çizginin genç örgütçüsü, bilgi teorisyeni, usta bir kalemşörü, namluyu düşmana yönelten aktif bir savaşçısı olarak sadece tarihsel bir komünist şahsiyet değil güncel bir Komünist önderdir.

Şan Olsun İbrahim Kaypakaya'ya!

Şan Olsun Halk Savaşına!

**Kahrolsun Faşizm, Emperyalizm, Feodalizm
Ve Her Türden Gericilik!**

**Yaşasın Ezilen Halkların Ve Ulusların Haklı
Mücadelesi!**

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

**Yaşasın Marksizim-Leninizm-Maoizmin
Işıklı Yolu!**

**Yaşasın Partimiz TKP/ML, Önderliğindeki
TİKKO, TMLGB!**

**TKP/ML
MERKEZ KOMİTESİ**

Aliboğazından Yükselir Beşlerin, 12'lerin, Çiğdem ve Nergis Yoldaşların Sesi; Karanlıklar Kızıl Namlularla Aydınlanacak !

*“Vurulup düşmüşsün
Yatarsın kan revan
Yatarsın boylu boyunca
Buz tutmuş bedenin
Çözülmemiş yumruğun”*

Düşmanın çatışmadan sonra sosyal medya hesaplarında paylaştığı fotoğraflarınız tam da bu dizeler gibiydi. Yan yana uzanmış ve çözülmemiş bir yumrukla vurulup, düşmüştünüz... Yeleğin içine dikilmiş parti amblemi kanınızla kızışmış, 46 yıllık tarihimizin resmi gibiydi. Halk ordusunun ismi işlenmişti silahın kabzasına, ona kumanda eden partimiz işlenmişti bilincimize...

Her bahar, yoldaşlardan gelecek sesin heyecanıdır aynı zamanda. Devletin gerilla alanlarına dönük saldırılarında, Dersim’de kış boyu süren operasyonlar ve alınan kayıplar; kaygıyla baharı ve baharda gelecek haberi beklemeyi yaratmıştı. Aliboğazı, düşmanın saldırı merkezlerinden biriydi. Kış boyu belli aralıklarla yapılan operasyonlardan sonuç alamamış ve her bahar olduğu gibi bu baharda da kapsamlı operasyon yapacaktı. Bu gerçekliği kaygılandıran... Beşlerin ardından, 12’ler kucaklamıştı ölümü Aliboğazında. Şimdi Çiğdem ve Nergis yoldaşların kanı aktı aynı yerde...

6 Mayıs 2016 günü Geyiksuyu’nda çatışma çıktığını öğrendiğimizde, akla gelen ilk soru, ‘kimler var?’ olmuştu. Sonra iki gerillanın şehit düştüğü haberi ve yine aynı sorular, kim olabilir, yaralılar var mı, çatışma bölgesinden çıkabildiler mi diye arka arkaya sıralanan daha bir dizi yanıtız soru. Önce şehit düşen yoldaşların kimler olduğunu öğrendik; Haydar Ağral ve Murat Tekgöz. Düşmanın verdiği bilgiler de alanda başka gerilla gücünün olduğu ve operasyonun devam ettiğiydi.

Yoldaşların şehit düşmesinden sonra, Haydar ve Murat yoldaşların nasıl şehit düştüğünü dinledim.

GEYİK SUYU ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!



MURAT TEKGÖZ



HAYDAR ARGAL

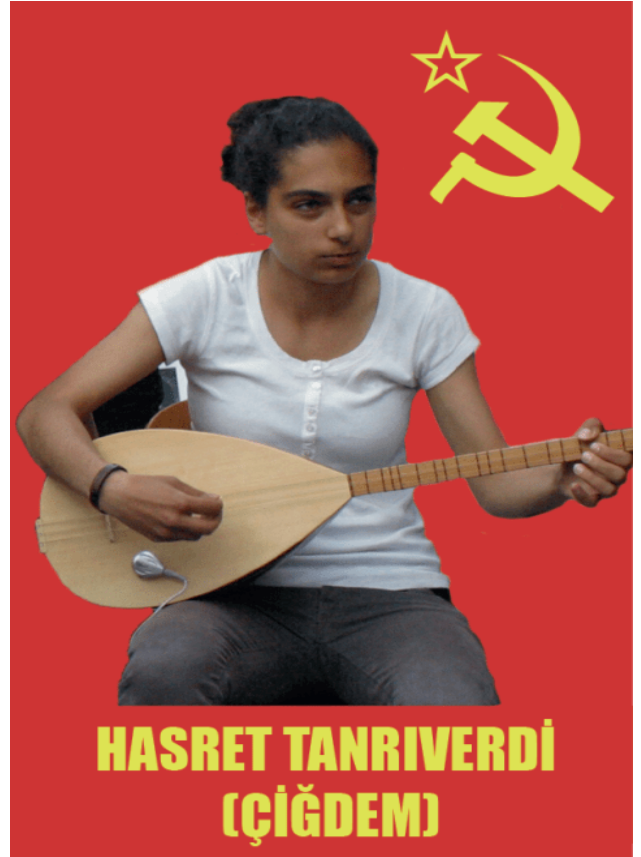
Haydar yoldaş yanına Murat yoldaşı alarak düşmanın indirme yaptığı alana karşı konumlanmış, geride kalan yoldaşların bir an önce alanı terk etmesi talimatını vermişti. Saatler süren operasyon ve çatışmanın ardından iki yoldaş şehit düşmüştü. Grubu, operasyon alanından çıkarmak ise Çiğdem yoldaşa kalmıştı. Uzun süredir merkez faaliyetinde olan yoldaşın arazi bilgisi güçlüydü, kavrayışı hızlı bir gerillaydı Çiğdem yoldaş. Ne yapması gerektiğini bilmenin soğukkanlılığıyla düşünmüş ve yoldaşları operasyon alanından nasıl çıkaracağına hızlıca karar vermişti.

Çatışmanın yaşandığı ve düşmanın yığınak yaptığı alanın ormanlık arazisi, Çiğdem yoldaşla birlikte grubun en büyük avantajı olmuştu. İki günlük açlık, uykusuzluk ve yorgunlukla yoldaşlar alandan çıkarmayı başarmış ve başka bölgede bulunan grubun yanına gelmişti. Yoldaşların şehit düştüğü, çatışma seslerinin kesilmesinin ardından anlaşılmış ve daha fazla kayıp vermemek için düşünmeye ve hareket planını çizmeye başlamıştı Çiğdem yoldaş.

“Kayaların dibinde oturmuş sürekli ses dinliyorduk. Düşmanın ne kadarlık bir alanı tuttuğunu, ne yöne gitmemiz gerektiğini düşünüyordum. Birden düşmanın konuşma sesleri o kadar yakınımdaydı ki, oturduğumuz yerden dinliyorduk. Sonra mevzilendiğimiz kayaların kenarından, üstünden atlayarak geçtiler ve bizi görmediler” diye anlatıyordu. Zaman ilerledikçe yorulduklarını, ateş yakamadıkları için yanlarındaki yiyeceklerle idare etmeye çalıştıklarını söylüyordu. Kimsenin açlığı ve yorgunluğu sorun ettiği yoktu. Herkes şehit düşen yoldaşları ve düşman ablukasının nasıl yarılacağını düşünüyordu. “Bir ara araziyi karıştırdım ve yönümüzü bulmak için dolaşmak zorunda kaldık. Zaten yorgunduk ve bu dolaşma hiç iyi olmadı. Sonra kendimizi köyüne attık ve alanı çıkmak için yardım istedik. Hızlıca yapılan planlama ve örgütlemenin ardından, operasyon bölgesinin dışına çıktık. Biz çıktıktan sonra düşman çekilme güzergahımızı çözüp ciddi bir güçle yoğunlaşmıştı. Ancak biz alanı terk edeli çok olmuştu” diye devam ediyordu anlatmaya...

Yoldaşlar şehit düşmüş, geride kalanlar düşmanın kuşatmasını yarmış bir şekilde gelmişlerdi yoldaşların yanına... İlk kucaklaşma bu duygu yoğunluğuyla olmuştu.

Onları, Ankara‘dageçlik faaliyeti buluşturmuştu; Gül ve Hasret yoldaşların ayrılıkları kısa sürdü. Beşlerin şehit düşmesinin ardından gerilla alanına ilk giden kadın yoldaşlardandı Hasret. Gerilla yaşamına adapte olmak zaman almış ancak zorlanmamıştı. Gül yoldaş içinde durum benzerdi. Alışmak ve adapte olmakta zorlanmamıştı. Sigarayla arasındaki mesafeyi gerillada tütün sararak kaldırmıştı. Küçük ellerinin arasına alarak sardığı tütünü içmekte zorlandığı her halden belliydi ama bırakmamakta da ısrarcıydı. Alanda öne çıkan, gelişmeye, daha fazla sorumluluk almaya aday kadın yoldaşlardı. 12‘lerin ardından daha fazla görev ve sorumluluk almış, daha fazla faaliyete katılmış ve yoldaşların bıraktığı görevleri de yerine getirmenin bilinci ve sorumluluğuyla hareket ediyorlardı. Fedakarca ve özveriyle.



Çiğdem yoldaşla yol kesme eyleminin ardından görüşmüştük. Noktada bir sürü erzak vardı. Halk yanındaki eşyaları gerillaya bırakıp gitmişti. Eylemin heyecanı hala üzerindeydi. Bir süre sonra Kobraların sesini duyar duymaz araziye nasıl çekildiklerini gülererek anlatıyordu.

Son karşılaşmamızda hem 12 yoldaşın şehit düşmesinin yarattığı ağırlık hem de partinin yaşamış olduğu sürecin bir dizi soruları vardı. Yoldaşların cenaze törenlerinin nasıl geçtiği, sahiplenmenin nasıl olduğu sorularından sonra Partinin sürecine dair bir sürü soru vardı.

Alandaki hizip temsilcisinin sorunlara yaklaşımını, duruşunu, parti sorunlarını kavrayışını aktarırken, alandaki sorumlu yoldaşların “duymayacağı” bir ses tonuyla yaptıkları espirileri anlatıyorlardı. Tüm tartışmaları, söylemleri, iddiaları bir de bu taraftan yorumlamak da hiç gecikmemişlerdi. Bütün yaratıcılıklarıyla yapıyorlardı bunları. Takvimli ajandalarının yirmi yedinci gününe düştükleri notları anlatıyorlardı gülererek...



2017 baharında alan olarak hizbe tavrı takınmanın zamanı geldiğinde de hiç tereddüt etmemişlerdi. O aşamada bütün savaşçı yoldaşlara tartışmalar ve partide yaşanan gelişmeler aktarılmış ve yoldaşların tavrı takınması istenmişti. Tüm yoldaşlar gibi Nergis ve Çiğdem yoldaşlar da parti çizgisi etrafında kenetlenmede zerre tereddüt göstermemişlerdi. Yoldaşlar, komsomolun partiye aldığı tavrı tartışıyordu. Eski komsomol militanları olarak en çok bunu sorguluyorlardı. Sorunların nedenini ve neler yapılabileceğini tartışıyorlardı.

Yoldaşların kendi talepleri ve partinin çağrısıyla buluşan gerillaya katılım zamanı geldiğinde hiç tereddüt göstermeden adım attılar. Uzun bir yoldan Dersim'e gelmişti Gül yoldaş...

Yolculukta yorulmuştu, ancak dinlenmeye zaman yoktu, gitme ve vedalaşma zamanı gelmişti. ,‘Şimdi mi?’ sorusunu sorarken yüreğinde ki heyecan, yanındakilerle vedalaşırken gözlerine dolan özlem yükü duruyor o ,‘hoşçakalın’ dediği yerde...

Görüşmek umudu ve dileğiyle kucaklaşmıştık son görüştüğümüzde... 23 Nisan günü Aliboğazın'da yaşanan çatışma haberinin ardından, ,‘acaba?’ sorusu yine gelip çökmüştü yüreğimize. Ankara'da birlikte adımladıkları mücadele yolu, Aliboğazında da ayrılmamıştı. Ölümü de birlikte, yan yana ve omuz omuza karşılamışlardı.

Hiçbir fedakarlık ve özveriden kaçınmadan görevlerine sarıldılar. Anın görevlerini kavrayarak cesaretle yürüdüler patikaları. En büyük mirasları da bu oldu. Onlar; korkunun, kendini korumanın, düşman karşısında titremenin kol gezdiği zamanlarda korkuyu geride bırakarak yürüdüler.

Ölümü bu bilinçle karşıladılar.

Şimdi yoldaşların cesareti ve kararlılığını kuşanmanın, görevleri tanımlamanın, bugün değil yarınlar için yürümenin cüretini kuşanmanın zamanıdır...

“Onlar gündeğumudur, şafaktır onlar

Parlak kızılca bir sabahı çağırırlar

Onlar kardelendir, baharı müjdelerler

Onlar kavgadır zafere yürüyenler

Ve onlardır insanca olan.

Zorlu dönemeçlerden onlar geçmektedir.

Cesarettir onlar

Cürettir, isyandır, kavgadır

Sığıntılara, diplere çekilenlere

İnsan yüzüne bakamayanlara

Gözlerinde bir dirhem

Gülümseme kalmayanlara seslenirler

Ve gerektiğinde yüreğini mavzere sürmeyi

öğretir bizlere

tereddütsüzce halk için,

insanlık için ”

BOYKOT:

DOĞRUYU HAYKIRMA, ÖRGÜTLEME CESARETİDİR!

24 Haziran 2018’de Faşist Diktatörlük, AKP-MHP egemen kliğinin organizasyonu, yönlendirmesi ve planlaması doğrultusunda “yel yeperek, yelken kürek” bir halde seçime gidiyor.

Egemen sınıfların seçimlere gittiği siyasal koşulları ve onu bu sürece iten nedenleri doğru tespit etmek gerekmektedir. Özellikle 2015 Haziran seçimleri ve onun yok sayılması, “istikrarlı” bir yönetme arayışı adı altında, 1 kasım seçimlerine giden süreç boyunca Kürt Ulusal Hareketi ile “barış görüşmelerinin” sert bir savaşa evrilmesi, Amed, Suruç, Ankara ve daha bir dizi kitlesel eyleminde gerçekleşen katliamlarla yaratılan korku, endişe ve istikrarsızlık ortamı yaratılmaktan geri durmamıştır.

Faşist Diktatörlük kendi istikrarını halk yığınlarının baskılanması, katledilmesi, abluka alınması, nefes alamaz hale gelmesi, korku içinde örgütsüzlüğe mahkum edilmesinde bulmaktadır. Bundan sonrası ise bir “istikrar” değil, daha büyük bir kaos, daha güçlü faşist bir saldırganlık, egemen klikler arasında daha sert bir savaşım süreci olmuştur. Bu süreç Darbe girişimi ve devamında OHAL ile halka yönelik sistemli karşı darbe, Rojava’nın işgal edilmesi, muhalif tüm güçlerin meclis, medya, siyaset, bilim, akademi ayağında ağır bir baskıya maruz kalması şeklinde örgütlenmiştir.



Bugün artık emperyalizmin neo-liberal akımına biat etmiş, bu çölleştirme halkları sömürme, işgal ve talan politikası ile dize getirme yönelimini “demokratikleştirme” diye süsleyip pazarlayan LİBERAL tayfanın bile içinden geçtiğimiz koşulları Faşizm olarak nitelendirmediği bir süreç yaşanmaktadır.

Liberal burjuva tayfanın dahi ikna olduğu faşizm koşulları içinde bir seçim süreci yaşanmaktadır. Son 7 yılın seçim koşturmacasın da esas ve belirleyici faktör Türk egemen sınıflarının siyasal krizi, kliklerin iç parçalanmaya yönelik yaşadığı sorunlar ve faşist kliklerin sertleşen kapışması ve hiç kuşkusuz emperyalist güçlerle arasındaki sorunlar olarak tanımlanmalıdır.

Siyasi Krizin Bir Sonucu Olarak Egemen Faşist Kliklerin Yönlendirdiği ve Yönettiği Bir Erken Seçim!

Egemen klikler bir birini zayıflatma, güçten düşürme ve meşruiyet alanını genişletmek için seçimleri bir savaş meydanına çevirmiştir. Son 7 yıllık seçim savaşlarında faşist bloklar arasında ki mücadelede seçim için kullandıkları ajitasyon propaganda dilinin sertliği bu kliklerin nasıl bir mücadele içinde olduğunu göstermek açısından bir veri olacaktır. “Vatan, millet düşmanı”, “Vatan haini”, “gayri-millî”, “Terörist ve terörist destekçisi” vb en ağır argümanlarla yürüyen seçimler yaşanmaktadır. Kliklerin bir yandan birbirini zayıf düşürmeye diğer yandan da Şovenizmi olabildiğince yükseltmeye hizmet ettiği bir araç olarak işlev kazanmaktadır seçimler.

24 Haziran seçimleri aynı zamanda fiilen 2014 cumhurbaşkanlığı seçimlerinden sonra gömlek değiştiren sistemin Anayasa referandumuna ile buna bulduğu yasal kılıfın hayata geçmesini içermektedir. Bu bağlamda yönetme krizinin derinleşmesine, boyutlanmasına karşı sistemin daha işlevli hale gelmesi için yapılan değişikliklerin bir türlü çare olamadığı ortamda yeniden bir Seçimle bunu sağlama süreci yaşanmaktadır. Bu seçimler özellikle göstermelik olan “Parlamentoya” bile yaşam hakkının verilmediği, legal siyaset olanaklarının tüm muhalif kesimlerine tutuklama ve baskı ile kapatıldığı bir ortamda gerçekleşmektedir.

Hilenin, tek yanlı propagandanın, seçim sisteminin aldığı biçimin, Faşizmin gemi azıya aldığı koşulların içinde yapılan bir seçim Faşist kliklerin iki kanadının belirleyiciliğinin mutlak olduğu

koşullar anlamına gelmektedir. Sistemin yaşadığı kriz ve sorunlar onları bu iki blok arasında ki güç savaşına sürüklemekte, geniş halk yığınlarını da bu bloklaşma içinde saflaştıracak bir politik iklime mahkum etmeye çalışmaktadır. Geri kalanları ise bu oyunda sadece “zevahiri kurtarma”, oyunlarının bir figüranı haline getirme meselesidir.



Mecliste Israr, Seçimlere Katılımda Kararlılık ve Gözü Dönmüş Parlamentarizm!

7 Haziran seçimleri sonrası Faşist diktatörlüğün oluşturduğu saldırgan ve tüm ezilen halk muhalefetini felç etmeye yönelik politikasına karşı, parlamento üzerinden inşa edilen demokratik Muhalefet bloğu maalesef bu koşullarda Faşist sistem için sadece bir garnitür olarak görülmektedir. Özellikle parlamentoda bu demokratik cephenin geliştirdiği mücadele; esas olarak paramparça olmuş ve artık sistemin sahiplerinin dahi ihtiyaçları için kullanmadığı mevziyi “korumaya” odaklanmıştır. 2015 Haziran’ından sonra HDP ekseninde oluşan parlamentoyu etkin kullanma, bir araca çevirme ve Kürt meselesi için bir kürsüye dönüştürme olanakları ortadan kalktığı halde, izlenen siyaset Parlamentarizme saplanmış bir çizginin tüm ana hatlarını göz önüne sermiştir. Parlamento ya yaşanan faşist saldırganlık için bir mücadele mevzisi haline getirmek bir yana, bu alana yönelik saldırıya ve parçalamaya yönelik politikaya karşı esasta cılız bir direniş söz konusu olmuştur. HDP bloğunun mecliste süreci karşılama olanağı kapatıldığı halde, Halk yığınlarına bu olanağın hala varmış gibi gösterildiği tehlikeli bir politik çizgi oluşmuştur. Bu tehlikeli politik çizginin ürettiği ideolojik-siyasi hastalık ise sistemin ağır krizi ve sorunları altında devrimci durumun olgunlaşmasına karşı Parlamentarizmi kutsaması ve öfkeyle dolu yığınları bu çizgiye biat eder hale getirme yönelimidir.



Bu açık ve net bir şekilde geniş kitlelerin reformist, sistem içi bir yönelimle bilincinin bulanıklaştırılması, onun demokratik hak ve özgürlük taleplerinin bu şekilde “sakinleştirilmesi, uysallaştırılmasına” hizmet etmektedir.

Seçim dönemi boyunca hangi tipte propaganda yapılırsa yapılsın, hangi hak ve özgürlük talebi güçlü şekilde dillendirilirse dillendirilsin, olan şey sadece halkın bu hak ve özgürlükleri kazanması için kullanması salık verilen seçim ve meclisin belirginleşmiş işlevsizliğinin güçlü etkisi altına girmesine hizmet edecektir.

Faşist diktatörlüğün saldırganlığından bıkmış usanmış kesimler için, gerçekleşen bu seçim “Tayyip ve AKP’den” bir şekilde ama “hangi şekilde” olursa olsun kurtulmaya odaklanmış bir iklime bürünmüştür. Seçime gösterilen ilgi, alaka ve muhalefet motivasyonu buna odaklıdır. Hiç kuşkusuz bu odaklanmayı yöneten ve yönlendiren öge ise, “AKP ve Tayyip”in uzun zamandır Hükümet etme koşullarından da kaynaklı, eşyanın tabiatına uygun olarak CHP önderliğindeki diğer Faşist bloktur.

Seçimlerin esas ve belirleyici politik iklimi Tayyip ve AKP’nin düşürülmesi, sonrasında ise tüm kötülüklerin gideceğine dair tek yanlı siyasal şekillenmiştir. Güç ilişkileri ve dengeleri içinde bu eğilimi ve yönelimi yöneten, etrafında toplamayı başaran, sevk ve idare eden ise Faşist muhalefet blokudur. Özellikle Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin iki türlü sistemi bunun yönetilmesini kolaylaştırmakta, Tayyip ve AKP karşıtlığına odaklanan seçim iklimi ile halkın yanlış bir yönelimle öfke ve kininin bulanıklaşmasına neden olmaktadır.

Bu seçimleri BOYKOT etmek, demokratik-ilerici ve sistemden bıkmış usanmış kesimleri bu iklimden koparmak ve hem egemen Faşist bloka hemde bir bütün faşist diktatörlüğün ihtiyaç duyduğu bu saldırgan politikanın gerçek siyasal özünü ortaya koymak ve doğru siyasal şekillenışı yaratmak için zorunludur, gereklidir ve hiç koşkusuz doğru TAKTİK POLİTİKADIR.



Bugün bu doğru taktik politikadan devrimci, demokrat ve ilerici güçlerin “halkın eğilimi”, “Halkla buluşma”, “Halka doğruları anlatma”, “onları sokak için örgütlenme” gerekçesi üreterek kaçtığını görmekteyiz. Bunun esas nedeni ise Parlamentarist çizgiye demirleme ve ona hayranlığa evrilen hastalığıdır. Doğru taktik politika ile sistemi tıkanmaya zorlama, halk kitlelerini önümüzdeki sürece hazırlama ve büyüyecek ve derinleşecek politik ve ekonomik krize karşı sistem karşıtlığı mücadelesine çeşitlilik ve boyut katma yerine, meclise ve seçimlere kilitlemiş, umudu ve beklentiye orada yaşanacak değişime havale eden bir tutum söz konusudur. Bu hiç kuşkusuz sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarından kopuk, boş hayallerle kitlelerin şekillenmesine hizmet eden, süreci bir sonraki aşamada karşılamada cüretli bir ideolojik şekillenişin önünde ki engellerdir.

Boykotu Lenin’le Vurmaya Çalışan Kimliksizleşmiş “Leninistler”!

Son söz olarak da, boykot tavrına karşı Lenin üzerinden Parlamento güzellmeleri çıkararak, sürecin öznesi olan Yurtsever harekete ve onun sadece destekçisi, kuyrukçusu olan devrimci-demokrat güçlere olsun.

Yurtsever hareket seçim politikasını her durum ve koşulda katılım ve mecliste bulunma üzerinden inşa ederek tek yanlı bir taktik politikaya kendini mahkum kılmıştır.

Bu yaklaşımı özellikle HDP projesiyle birlikte Kürt meselesinin bu olanaklar üzerinden “hal yoluna gireceği”, silahlı mücadelenin açığa çıkardığı çelişkinin ve oluşacak dengelerin bu kanaldan bir sistemiçilikle ve uzlaşmayla gerçekleşeceği siyasi çizgiyi inşa etmiştir. Bu kuşkusuz Kürt meselesinin bir Anayasalci, reformcu, sistem içi çözüm arayışının politik karakter kazanmasıdır. Yurtsever hareketin Ulusal sorunda belirlediği bu hedefi amacı demokratik karakterlidir. Bu mücadelesi ile dayanışma içinde olmak, demokratik kazanımları için onlarla birlikte bir savaşıma girmek gereklidir. Ancak onun bu çizgisine kayıtsız şartsız destek olmak, kendi siyasi çizgisini buna yedeklemek tam bir kuyrukçuluk ve mahkumiyet olacaktır.

Bugün bir çok devrimci hareket bu çizginin basit bir eklentisi olmuş ve bunu demokrasi mücadelesi, parlamentoyu kullanma ve kendi devrimci çizgisini bu şekilde kitleye anlatma olarak pazarlamaktadır. Boykota karşı ise Lenin yoldaşın yaygın şekilde kullandığı parlamentoya girme ve seçime katılma yönlü taktik politikayı çıkarmaktadır.

Ancak Lenin’in seçimlere katılma dışında da, somut durumun somut tahlili doğrultusunda taktik politika olarak Boykotu da kullandığını unutmaktadırlar. Seçimlere katılım ya da boykot gibi taktik politika ya da hiçbir taktik politika bir formülasyona, bir genellemeye sığdırılmaz. Taktik politika somut koşulların somut tahliline dayanır ve bütün amacı geniş kitleleri devrimci-komünist çizgi ekseninde şekillendirmektir.

Diğer bir nokta ise Lenin yoldaş her şeyden ve her şeyden önce seçimleri ya da parlamentoyu kendi siyasi çizgisini, yönelimini, ele almasını doğrudan en etkili ve en güçlü şekilde uygulama olarak görür. Seçimlere katılımı ve Parlamento kullanmada kendi çizgisini basit bir destekçiliğe, eklemeye, niteliği sistem içi arayış olan ittifaklara bağlı ve bağımlı kılmaz.

Bu bağlamda kendi siyasi örgütlenmesiyle, adaylarıyla ve doğrudan kendi araçlarıyla geniş kitlelere ulaşmış, tarihsel olarak işlevini kaybetmiş ancak politik rolü devam eden seçim ve meclisi kullanmayı esas alır. Lenin'in bu bağlamda en çok önemseydiği bu yaklaşım yok sayılmakta, dayanışmacı ve destekçilik çizgisi, bağlı ve bağımlı olma hali, "aslında doğru taktik çizgi bu ama dayanışmak, yalnız bırakmamak lazım" ile şekillenen kimliksizliğe dayalı bir taktik politika belirleme süreci yaşanmaktadır.

Kuşkusuz salt dayanışma ve desteği içeren bu eksene oturmuş taktik politikalarda mümkündür. Bunu yadsımıyoruz. Ancak parlamenterizmde her durumda ve koşulda ısrar eden, bu aracı merkeze oturtan, bu aracın mücadeleyi ileriye değil geriye çekeceği koşullarda verilecek destek iyilik değil kötülük olacaktır. Doğruyu, açık ve kesinleşmiş doğruyu, tek yanlılığa dayanan dayanışma politikasının, sadece seçimlere indirgeyen bir yaklaşımın kurbanı haline getirmek olacaktır.



Bu dayanışma taktiği eklenti haline gelmiş politik zayıflığın üstüne atılmış bir örtüdür. Oysa doğru taktik politika belirlendiğinde "ama"sı, "fakati" tali hale gelir. Özellikle müttefik güçlerde dahil geniş yığınlar cüretli bir şekilde, endişesiz ve kaygısız bir hesapla bu doğru politikaya ikna edilmeye çalışılır. Burada gücün ve olanakların hesabı yapılamaz. Var olan güç ve olanaklarla doğru taktik politika için bir savaşım verilir.

Bu Komünist ve devrimcilerin asıl görevidir. Bu Lenin'in devrimci ruhunu yaşatmaktır.

Doğru olandan kaçmak Lenin'le karşı karşıya gelmektir, güce tapınmaktır, doğruya değil güce hürmet etmektir. Bugün devrimci çevrede seçimlere yönelik alınan tavırların önemli bir kısmı bu niteliktedir, hiç kuşkusuz bu Lenin'in işaret ettiği Komünist hatta değil Küçük Burjuva sınıfın siyaset yapma biçimine tekabül etmektedir.

Biz seçimlerde güç ve olanaklarımız ölçüsünde, doğru olan taktik politikayı hayata geçireceğiz.



Kürt ulusal hareketi de dahil, seçime katılım gösteren tüm ilerici, devrimden çıkarı olan kesimlerin yanlış taktik politika belirlediğini ısrarla, kararlılıkla anlatma ve bunun mücadelesini vermeye odaklanacağız.

Dostluğun, müttefikliğin gerekliliği olarak ta bunu görüyoruz. Halk kitleleri bugün olabildiğince büyük bir kafa karışıklığı içindedir. Devrimci ve komünistlerin, demokrat ve yurtseverlerin görevi bu kafa karışıklığını çözecek,

Faşizme karşı daha güçlü mücadele azmi ve kararlılığını sağlayacak taktik politikalar ve esas yönelime yoğunlaşmalı, bunun gerçekleşmesi için mücadele etmeli ve bu noktada tereddütsüz cüretli ve atak olmalıdır.

KATLEDİLİŞİNİN 45. YILINDA ŞAN OLSUN İBRAHİM KAYPAKKAYA'YA!

Enternasyonal Proletaryanın Türkiye topraklarındaki temsilcisi TKP/ML'nin kurucu ve kuramcı önderi İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 45. Yılı dönümündeyiz.

İbrahim Kaypakkaya volds 18 Mayıs 1973'de



henüz 24 yaşındayken Faşist Türkiye Devleti tarafından ağır işkenceler sonucu katledildi. Kaypakkaya 23 yaşında Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'i kurdu.

İbrahim Kaypakkaya, Türkiye'de Komünist fikirlerin, doğru devrimci çizginin kalıcı önderi olmayı başarmıştır.

Kaypakkaya Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin en iyi öğrencilerinden birisidir. O kendi düşüncelerini ve kurduğu TKP/ML'yi BPKD'nin bir ürünü olarak değerlendirmiştir. Dünya ölçeğinde Marksist-Leninist fikirlerin etkin olduğu, sosyalizm ve devrim mücadelelerinin geliştiği 1960'lı ve 70'li yıllarda Türkiye'de de sınıf mücadelesi ciddi bir gelişme kaydetmiştir. Özellikle 68 hareketinin tüm dünyayı çepeçevre sardığı koşullarda Türkiye'de de anti-faşist, anti-emperyalist bir devrim dalgası öğrenci gençlik içinde boy vermiştir. Bu hareket bu yıl 50. Yılına girmiştir.

Bu vesileyle dünyayı sarsan, emperyalizme ve egemen güçlere büyük korku yayan bu hareketi selamlıyoruz.

Bu hareket, Marksizm-Leninizm'den etkilenmiş, devrim fikri ve iddiasıyla dünyada gelişen devrimci dalgaya ayak uydurmuştur. Bu dönem aynı zamanda Sosyalist kampın Revizyonizm ve Marksist-Leninist temelde ayrıştığı bir süreçtir. Bir yandan Vietnam direnişi, 68 gençlik hareketi ve bir dizi ulusal-sosyal kurtuluş mücadeleleri yükselen bir hızda emperyalizme ve gerici egemen sistemlere yönelirken, diğer yandan Mao Zedung önderliğinde, Sovyet revizyonizmine ve Sosyalist Çin'de boy veren Kapitalist yolcu revizyonistlere karşı Komünistlerin kesin bir mücadelesi söz konusudur.

Özellikle Çin'de Burjuvaziye karşı başlatılan BPKD, bu büyük devrimci dalganın oluşmasına, gelişmesine büyük bir cesaret, güç ve heyecan katmıştır. Devrimci süreç ve ihtiyaçlar bir yandan sürdürülüp tartışılırken diğer yandan sosyalizmin sorunlarına yönelik derin ve sarsıcı bir ideolojik mücadele eşliğinde tartışmalar yapılmıştır.



Kaypakkaya, sosyalizmde sınıf mücadelesi, sosyal emperyalizme karşı tavır, Halk savaşındaki ısrar, sınıf mücadelesiyle ilişkilenede Başkan Mao'ya sıkı bir şekilde bağlılıkta enternasyonal proletaryanın kampında net bir duruş sergilemiştir.

O aynı zamanda BPKD'nin yarattığı cüretkarlık, korkusuzluk ve tüm tabuları yıkacak teorik ve düşünsel zenginliğinde etkisi altına girmiştir. Bu durum onun revizyonist akımlarla güçlü teorik tartışmalara girmesini, politik iktidar meselesinde berrak sonuçlar çıkarmasını, Türkiye toplumunun sorunlarını doğru analiz etmesini, temel siyasal-toplumsal tarihsel meselelerde berrak tutum almasını, devrimin yolu ve çizgisini açık ve net belirlemesini getirmiştir.

Kaypakkaya özellikle Türk egemen sınıflarının siyasal rejiminin tarihsel ve güncel niteliğini şimdiye kadar hiç yapılmamış bir berraklıkla ortaya koymuştur. Kemalizmi faşizm olarak tanımlayarak revizyonizmin sınıf işbirlikçi teorik-politik tutumunu paramparça etmiştir. Kürt Ulusal meselesinde Leninist tezleri açık, kesin ve net bir çizgiyle ortaya koyarak tüm ilerici, devrimci ve kendine ML diyen ama özünde sosyal-şovenist olan yaklaşımlarla arasına kalın çizgiler koymuştur. Devrimin niteliğini demokratik halk devrimi olarak belirlemiş ve Halk savaşı çizgisini teorik temelleriyle ve pratik duruşuyla ülkeye uyarlamaya çalışmıştır. O proletaryanın ve ezilen halk kitlelerinin Revizyonizm, oportünizm tarafından onlarca yıl boyunca uyutulmasına, kuşatılmasına karşı Komünist bayrağı dalgalandırmıştır. Revizyonizmin, yanlış olan ama doğruymuş gibi göstermeye çalıştığı tarihsel, toplumsal sorunları tam ve kesin bir MLM bakış açısıyla çözüme kavuşturmuştur.

O içinde bulunduğu koşullarda ortaya çıkan devrimci Küçük burjuva, fokocu hareketlere karşıda ideolojik mücadele yürütmüştür. Yine özellikle boy veren yeni revizyonist görüşlere, pasifist reformizme ve tasfiyeciliğe karşı yürüttüğü mücadele ile Komünist çizgisini yetkinleştirmiş ve geliştirmiştir. Kaypakkaya'nın gelişiminde ve ilerlemesinde bu ideolojik mücadeleyi kesintisiz sürdürmesinin çok büyük katkısı vardır.

O bu ideolojik berraklığı, politik cüreti ve teorik derinliği genç yaşında sağlamıştır. Yöntemi Marksist-Leninist-Maoisttir. Cüreti ve ideolojik netliği BPKD'nin yarattığı bir sonuçtur. Derinliği ve kavrayışı sınıf mücadelesi ile ilişkilendirme düzeyindeki gelişkinliktir.

O işçi hareketlerinin, köylülerin toprak işgalinin, öğrenci gençliğin mücadelesinin sürekli ve kesintisiz bir parçasıdır.

Bu Komünist ve devrimci kuşanmışlık Türk egemen sınıflarının onu ele geçirdiğinde katletmesi ile sonuçlanmıştır. Ancak o miras bıraktığı Partisi TKP/ML ve ona rehber olan programatik görüşleri ile Komünist bir önder olarak varlığını hala sürdürmektedir. Marksizm-Leninizm-Maoizm'in Türkiye topraklarında önder temsilcisi olmaya devam etmektedir.

Ölümünün 45. Yılında, bıraktığı güçlü miras, teorik zenginlik, politik cüret dünya ölçeğinde gelişen büyük karşı-devrimci dalgalara karşı çizgisinden taviz vermeyen bir geleneğin devam etmesini sağlamıştır. 46 yıldır kesintisiz süren Komünizme bağlı bir parti ve mücadele bırakmıştır. 45. ölüm yıldönümünde Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı komünizme bağlılık, devrime bağlılık, proletaryanın ideolojisine bağlılık yeminleriyle anıyoruz ve anmaya devam edeceğiz. O Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Başkan Mao'nun iyi bir öğrencisi ve devamcisidir.

**Şan olsun İbrahim Kaypakkaya'ya!
Kahrolsun Emperyalizm ve her türden gericilik!**

Yaşasın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Başkan Mao'nun ışıklı yolu!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Yaşasın Devrim, Sosyalizm ve Komünizm Mücadelemiz!

* BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ (KIZIL FRAKSİYON)

* MAOİST KOMÜNİST PARTİSİ İNŞA KOMİTESİ, GALİÇYA, İSPANYA

* KIZIL BAYRAK KOMİTESİ- ALMANYA

* MAOİST KOMÜNİST PARTİSİ – AVUSTURYA (KURULUŞ İÇİN KOMİTELER BİRLİĞİ)

* MAOİST KOMÜNİST PARTİ (İTALYA)

* MAOİST KOMÜNİST PARTİ (FRANSA)

* DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİ (KANADA)

* PERU DAYANIŞMA GRUBU

* TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST LENİNİST

* YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)

**SELAM OLSUN KARANLIĞI CAN BEDELİ DİRENİŞLE AYDINLATANLARA,
SELAM OLSUN ALİBOĞAZI'NDA ÖLÜMSÜZLEŞENLERİMİZE!**



Halk Savaşçıları Ölümsüzdür!

Gül Kaya
(NERGİZ)

Hasret Tanrıverdi
(ÇİĞDEM)

TKP/ML

Türkiye Komünist Partisi / Marksist Leninist

*“Partimizin 46. Kuruluş yıl dönümünde **Çiğdem** ve **Nergiz** yoldaş önderimiz **İBRAHİM KAYPAKKAYA**’NIN herkesin gözü önünde yükselerek çektiği Kızıl bayrağı, zafere kadar taşıma kararlılığını bilincimize akıttıkları kanları, tereddütsüz verdikleri canlarıyla kazıdılar.*

*Şimdi Aliboğazi’nden yükselen sesi büyütmenin, şehitlerimizin hesabını sormanın günüdür. Partimizin kuruluşunu şehitlerimizin sloganlarıyla selamlamanın, “**Gerillalar Ölmez, Yaşasın Halk Savaşı**” şiarını bulunduğumuz her alanda haykırmanın günüdür.”*

**Aliboğazi Şehitleri Ölümsüzdür!
Yaşasın Halk Savaşı!**